

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **RISPERO s.r.o.**
sídlem Křivá 2621/4, 130 00 Praha 3
zastoupené advokátem Mgr. Jiřím Melkusem
sídlem Washingtonova 1624/5, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

za účasti: Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje
sídlem Kaplířova 2726/9, 301 00 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2023, č. j. ÚOHS-23131/2023/161

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Účastníci řízení ani osoba na řízení zúčastněná nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal návrh, aby žalovaný (Úřad pro ochranu hospodářské soutěže) uložil osobě zúčastněné na řízení (Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje, dále též „zadavatel“) zákaz plnění smlouvy o dílo na dodání pultu centrální ochrany, kterou zadavatel uzavřel s dodavatelem NAM system, a. s., což byl jediný oslovený dodavatel. Žalovaný návrh rozhodnutím ze dne 24. 3. 2023 zamítl. Rozklad žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl předseda žalovaného rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „rozkladové rozhodnutí“ nebo „napadené rozhodnutí“). Proti němu brojí žalobce u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 21. 8. 2023.

II. Argumentace žalobce

2. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, neboť je považuje za nezákonné.
3. Nejprve vysvětluje, jak fungují požární bezpečnostní systémy. Ty umožňují hasičským záchranným sborům střežit monitorované objekty a včas reagovat na poplachové a stavové signály. Signály vysílá elektrická požární signalizace (dále též EPS) nainstalovaná v monitorovaném objektu. Prostřednictvím zařízení dálkového přenosu (dále též ZDP) a přenosových cest (například rádiových vln nebo optických kabelů) se tyto signály přenášejí na pult centrální ochrany (dále též PCO), který signály vyhodnocuje a je umístěný v Krajském operačním a informačním středisku (dále též KOPIS) příslušného hasičského záchranného sboru. K tomu, aby spolu zařízení dálkového přenosu a pult centrální ochrany navzájem komunikovaly, je nezbytné, aby byly kompatibilní a nastavené na stejnou frekvenci, takže je zpravidla vyrábí stejný výrobce. V České republice působí na trhu několik výrobců, využívané jsou však pouze komponenty ve standardu NAM, jejichž výrobcem je společnost NAM system, a. s., a ve standardu RADOM, jejichž výrobcem je společnost RADOM, s. r. o.
4. První žalobní bod vytýká žalovanému, že nesprávně vyhodnotil otázku, zda zadavatel uzavřel smlouvu i přes zákaz jejího uzavření. V době, kdy došlo k uzavření smlouvy, probíhalo totiž zároveň zadávací řízení na veřejnou zakázku se stejným předmětem plnění. Vypsalo ho Ministerstvo vnitra a jeho předmětem měla být rámcová dohoda na průběžné dodávky komponent (software i hardware) pultů centrální ochrany pro všechny hasičské sbory ve standardu NAM (vedle toho vypsalo ministerstvo ve stejné době ještě druhou část téhož zadávacího řízení, a to na dodávku pultů centrální ochrany ve standardu RADOM). Tento typ plnění sice nemusí být poptáván centrálně, ale pokud už si Ministerstvo vnitra společně se zadavatelem tento postup dobrovolně zvolilo, nemohl to zadavatel ignorovat. Centrální zadávací řízení sice bylo později zrušeno, ale to zadavatel nemohl v době uzavření smlouvy na totožný předmět plnění tušit. Ministerstvo vnitra navíc zadávací řízení nezrušilo proto, že by hodlalo upustit od centrálního zadání veřejné zakázky, ale protože po přezkoumání dotazů účastníků došlo k závěru, že předmět veřejné zakázky nestanovilo dostatečně podrobně, a tedy porušilo zákon o zadávání veřejných zakázek. Žalovaný vyložil zákon formalisticky a došel k závěru, že zadavatel zákon neporušil, protože nedošlo ke střetu dvou zadávacích řízení – zadavatel svou zakázku s obdobným předmětem plnění nezadal v zadávacím řízení, ale poptal plnění přímo od vybraného dodavatele. Žalovaný při tom nevzal v úvahu, že i v případě zakázky malého rozsahu, která se nezadává v zadávacím řízení, je nezbytné dodržet základní zásady zadávání veřejných zakázek,

zejména zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Tím, že zadavatel uzavřel smlouvu v době běžícího zadávacího řízení Ministerstva vnitra, vybral dodavatele na základě libovůle a vyloučil možnost zájemců účastnit se zadávacího řízení na dodání pultu centrální ochrany (mimo jiné i samotnému zadavateli) u Ministerstva vnitra.

5. Ve druhém žalobním bodě žalobce poukazuje na to, že zadavatel zakázku, která byla předmětem smlouvy, uměle rozdělil na menší části tak, aby hodnota jednotlivých plnění nepřesáhla limit pro zakázku malého rozsahu a mohl ji zadat mimo zadávací řízení přímo vybranému dodavateli. Takový postup je nezákonný (žalobce zde odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 7/2010). Podle žalobce tvoří celá zakázka jeden funkční celek, neboť jednotlivé části spolu technicky souvisí, sledují stejný ekonomický účel a navzájem se věcně, místně i časově podobají (žalobce zde odkázal na rozsudek SDEU ve věci C-16/98 a na dosavadní rozhodovací praxi žalovaného). Naopak žalovaným citovaná evropská judikatura je nepřiléhavá a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/RU nemá přímý účinek, proto by se na žalobcovu věc neměla aplikovat.
6. K rozdrobení zakázky došlo podle žalobce ve dvou ohledech.
7. Za prvé, kromě smlouvy na dodávku pultu centrální ochrany uzavřel zadavatel se společností NAM system i servisní smlouvu na dobu 12 měsíců. Do hodnoty zakázky se měla započítat nejen fixní cena, kterou se zadavatel zavázal uhradit za servisní služby, ale i částky za jednotlivé servisní zásahy, jak vyplývá i z dosavadní rozhodovací činnosti žalovaného. Na rozdíl od žalovaného se žalobce domnívá, že nejde o částky marginální. Dále se měla připočítat i hodnota veřejné zakázky o dodání pultu centrální ochrany ve standardu RADOM a na servisní služby s tím spojené. Ostatně i Ministerstvo vnitra tato dvě plnění poptávalo jako dvě části jedné veřejné zakázky. A konečně měl žalovaný do hodnoty veřejné zakázky započítat i plnění na základě dalších smluv, které bude zadavatel nucen uzavřít, zejména smluv s provozovateli zařízení dálkového přenosu a smluv o připojování elektrické požární signalizace střežených objektů. Existence takovýchto trojstranných smluv vyplývá z registru smluv (k tomu žalobce navrhl jako důkazy příslušné smlouvy a sdělení zadavatele ze dne 9. 2. 2023). Svědčí o tom i dosavadní praxe, kdy hasičské záchranné sbory uzavíraly až dosud koncesní smlouvy, jejichž předmětem bylo jak dodání pultu centrální ochrany, tak i připojení elektronické požární signalizace umístěné v objektech třetích osob a zajištění přenosu signálů z nich na pult centrální ochrany. Za jejich uzavírání uložil žalovaný v minulosti již několikrát pokutu a zákaz plnění ze smlouvy.
8. Druhý způsob účelového dělení zakázky pak spočívá v tom, že stejně jako zadavatel, i ostatní hasičské záchranné sbory v České republice poptávají pulty centrální ochrany ve standardu NAM a RADOM jednotlivě, ačkoliv je pro ně mělo obstarat Ministerstvo vnitra na základě rámcové smlouvy. Ministerstvo vnitra – Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, sice vydalo k takovému postupu krajských hasičským záchranným sborům pokyn, ale právě v tom spatřuje žalobce záměr rozdrobit centrálně zadávanou zakázku na řadu menších.
9. Žalobce také v řízení namítal, že zadavatel svým postupem narušil či dokonce přímo vyloučil hospodářskou soutěž mezi výrobci jednotlivých součástí požárního bezpečnostního systému, neboť zvýhodnil výrobce pro standardy NAM a RADOM. Předseda žalovaného nesprávně vyhodnotil tuto námitku jako opožděnou, protože ji přý

žalobce uplatnil až v rozkladu. To ale není pravda, žalobce ji vznesl už ve svém sdělení ze dne 30. 1. 2023.

III. Argumentace žalovaného

10. Žalovaný navrhuje podanou žalobu zamítnout a argumentuje podrobně ke každému žalobnímu bodu. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Řízení před krajským soudem

11. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádná ze stran jednání nepožadovala. Žalobce sice označil v žalobě určité důkazy, ale šlo bez výjimky o dokumenty, které již jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se ve správním soudnictví důkaz neprovádí. Navíc samotný návrh na provedení důkazů před správním soudem podle § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (i kdyby zazněl) by ani nebylo možné považovat za nesouhlas s rozhodnutím bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Žalobce nepodmiňoval svůj souhlas s rozhodnutím bez jednání provedením navržených důkazů – výzvu soudu ze dne 12. 9. 2023, aby se vyjádřil k možnosti rozhodnout věc bez jednání, ponechal úplně bez reakce a žádnou jasnou vůli ohledně jednání neprojevil (tím se nynější věc liší od situace řešené v rozsudku ze dne 7. 4. 2022, č. j. 10 Afs 176/2020-58).

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Žaloba **není důvodná.**

Právní úprava a judikatura

13. „Před ukončením zadávacího řízení zadavatel může zahájit zadávací řízení na veřejnou zakázku s obdobným předmětem plnění pouze tehdy, pokud a) to vyžadují provozní potřeby zadavatele a b) veřejná zakázka bude zadána pouze v nezbytně nutném rozsahu a na nezbytně nutnou dobu“ (§ 51 odst. 4 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném do 30. 6. 2023).
14. „Předpokládanou hodnotou veřejné zakázky je zadavatelem předpokládaná výše úplaty za plnění veřejné zakázky vyjádřená v penězích“ (§ 16 odst. 2 věta druhá zákona o zadávání veřejných zakázek). „Do předpokládané hodnoty veřejné zakázky se zahrne hodnota všech plnění, která mohou vyplývat ze smlouvy na veřejnou zakázku, není-li dále stanoveno jinak“ (§ 16 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek).
15. „Zadavatel může rozdělit veřejnou zakázku na více částí, pokud tím neobejde povinnosti stanovené tímto zákonem“ (§ 35 věta první zákona o zadávání veřejných zakázek). „Je-li veřejná zakázka rozdělena na části, stanoví se předpokládaná hodnota podle součtu předpokládaných hodnot všech těchto částí bez ohledu na to, zda je veřejná zakázka zadávána a) v jednom nebo více zadávacích řízeních, nebo b) zadavatelem samostatně nebo ve spolupráci s jiným zadavatelem nebo jinou osobou“ (§ 18 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek). „Součet předpokládaných hodnot částí veřejné zakázky podle odstavce 1 musí zahrnovat předpokládanou hodnotu všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v časové souvislosti. Kromě případů uvedených v odstavci 3 musí být každá část veřejné zakázky zadávána postupy odpovídajícími celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky“ (§ 18 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek).

16. Pokud jde o předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, Nejvyšší správní soud je toho názoru, že do ní je nutno zahrnout „*nejen finanční úhrady poskytované dodavateli přímo zadavatelem, ale i finanční plnění poskytovaná jinými subjekty, je-li takové plnění v přímé souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou a tento subjekt je z určitého důvodu povinen dodavateli fakticky plnit*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 9 Afs 3/2011-106). Nemusí jít přitom jen o jiné veřejné zadavatele, resp. subjekty hospodařící s veřejnými prostředky. Naopak, v souladu s judikaturou SDEU „*je třeba pro určení hodnoty zakázky vzít v určitých případech v úvahu celkovou hodnotu zakázky z pohledu potenciálního uchazeče, tedy i příjmy od třetích osob*“, přičemž nemusí jít jen o úplatu, která jde k tíži veřejných prostředků (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2013, č. j. 8 Afs 12/2012-46, č. 2847/2013 Sb. NSS). Nutno ovšem dodat, že v právě citované kauze nakonec Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že provize vydavatelů stravovacích poukazů získávané od jednotlivých stravovacích zařízení se do hodnoty veřejné zakázky započítávat nemají, neboť vydavatelé poukazů si je sjednávají prostřednictvím dlouhodobých smluv, tedy bez časové či věcné vazby na konkrétní veřejnou zakázku. Zahrnout je do předpokládané hodnoty veřejné zakázky bylo proto velmi složité.
17. Přímo veřejným zakázkám na pulty centrální ochrany se Nejvyšší správní soud věnoval ve třech navazujících rozsudcích (rozsudky ze dne 22. 3. 2024, č. j. 9 As 165/2023-38, ze dne 17. 4. 2024, č. j. 4 As 234/2023-90 – jímž Nejvyšší správní soud potvrdil rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2023, č. j. 31 Af 76/2021-167, kterým krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného č. j. ÚOHS-22728/2021/500/AIv, na které poukazoval žalobce ve své žalobě – a konečně ze dne 4. 12. 2024, č. j. 9 As 164/2023-38). Tyto zakázky však měly jiný předmět plnění než nynější veřejná zakázka. Šlo o koncesi, na jejímž základě měl vybraný dodavatel zajišťovat připojení elektrické požární signalizace (EPS), která je umístěna v prostorách či objektech jednotlivých uživatelů, k pultu centralizované ochrany (PCO), který byl umístěn v prostorách zadavatele (hasičského záchranného sboru), a přenos signálů z EPS na PCO za účelem zajištění reakce výkonných složek požární ochrany. Žalovaný do hodnoty koncese započítal i platby uživatelů EPS (vlastníků či provozovatelů střežených objektů) za trvalé střežení napojených objektů, které od nich měl vybraný dodavatel sice vybírat, ale měl je dále předávat zadavateli, tedy hasičskému záchrannému sboru. Správní soudy dospěly k závěru, že úvaha žalovaného byla chybná, neboť „*službu monitoringu PCO žalobce [hasičský záchranný sbor] na koncesionáře nepřevodl, a i po uzavření koncesní smlouvy tuto službu poskytoval on sám*“, a zároveň „*monitoring PCO není ani službou, kterou by žalobce koncesionáři poskytoval pro plnění koncese, neboť pro připojení EPS k PCO není monitoring zapotřebí*“. Proto soudy všechna sankční a zákazová rozhodnutí žalovaného vůči hasičským záchranným sborům zrušily.
18. Konečně pro kontext celé věci se ještě sluší zmínit rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 4. 2021, č. j. 62 A 35/2019-190. V něm krajský soud potvrdil pokutu uloženou provozovateli (povinně) střeženého objektu, který neměl funkční napojení na pult centrální ochrany příslušného hasičského záchranného sboru. Hájil se mimo jiné tím, že nebyl spokojen se službami svého dodavatele služeb dálkového přenosu signálu na pult centrální ochrany, společností PATROL group s.r.o., proto s ní ukončil smluvní vztah, ale jeho novému dodavateli, společnosti AVES GROUP, s.r.o., neposkytl hasičský záchranný sbor potřebnou součinnost. Žalovaný však podle krajského soudu nemožnost akceptovat žalobcem uváděného nového smluvního partnera ve svém rozhodnutí srozumitelně

vysvětlil, jelikož technicky zabezpečoval připojení k pultu centralizované ochrany prostřednictvím jediného dodavatele – PATROL group s.r.o.

19. V bodě 42 k tomu krajský soud dodal: „Není však dále zřejmé ani to, a ostatně žalobce to u jednání k dotazu zdejšího soudu potvrdil, že by žalobce či AVES GROUP, s.r.o., podali podnět k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který je oprávněn posuzovat problematiku, k níž nejbližší argumentace žalobce rozhojňená u jednání směřovala (výběr výhradního dodavatele), a k níž zdejší soud k návrhu žalobce dokazoval odpovědí na žádost o poskytnutí informací od Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje ze dne 20.8.2019 a Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje ze dne 21.8.2019, z nichž plyne, že dálkový přednos z ústředí EPS těchto krajů na pult centralizované ochrany krajských hasičských záchranných sborů sice zajišťuje jedna společnost (Systém plus Zlín, s.r.o. a AEC NOVÁK s.r.o.), nicméně se jedná pouze o jednu z možností, kdy si lze vybrat i jiného provozovatele pro přenos signálu, který však musí splnit technické podmínky.“

Běžící zadávací řízení Ministerstva vnitra

20. Krajský soud se shoduje se žalovaným v tom, že zákon o zadávání veřejných zakázek je formulován zcela jednoznačně. Běžící zadávací řízení je překážkou pouze pro zahájení jiného zadávacího řízení na veřejnou zakázku s obdobným předmětem plnění. Zákon tedy výslovně nebrání tomu, aby zadavatel i v průběhu jiného zadávacího řízení zadal veřejnou zakázku s obdobným předmětem plnění jinou formou, typicky přímým uzavřením smlouvy s vybraným dodavatelem u zakázky malého rozsahu, jako tomu bylo v tomto případě. Mohlo by se jednat o nezamýšlenou mezeru v zákoně, kterou by soud mohl zaplnit pomocí analogie, pokud by dospěl k názoru, že je to nezbytné. Aby tak ale soud mohl postupovat, musel by se výsledek jazykového výkladu dostat do rozporu s účelem a smyslem právní úpravy. Tak tomu ale v daném případě není.
21. Účelem a smyslem zákazu duplicity zadávacího řízení je to, aby zadavatel zahájením svého zadávacího řízení nezmařil účel jiného běžícího zadávacího řízení na obdobnou veřejnou zakázku. V obecné rovině by podobný nežádoucí důsledek mohlo mít i to, kdyby zadavatel v průběhu jiného zadávacího řízení poptal a uzavřel smlouvu na obdobnou veřejnou zakázku. Pak by zde mohl být prostor pro dotvoření zákona tak, aby se dosáhlo naplnění jeho účelu. V nynější věci ale k ničemu takovému nedošlo.
22. Zadávací řízení Ministerstva vnitra na rámcovou smlouvu, jež měla zajistit centrální dodání pultu centrální ochrany všem hasičským záchranným sborům sice v době uzavření smlouvy na dodání pultu centrální ochrany Hasičskému záchrannému sboru Plzeňského kraje ještě běželo, ale ze všech okolností je zřejmé, že ministerstvo samo v jeho průběhu od záměru centrálního zadání upustilo. Zjistilo, že kvůli nesprávnému vymezení zadávacích podmínek nestihne již do konce roku 2022 centrální zadávací řízení realizovat a krajské hasičské záchranné sbory by tak nestihly vyčerpat přidělené rozpočtové prostředky na nákup pultů centrální ochrany. Proto všem podřízeným hasičským záchranným sborům uložilo, aby si pulty centrální ochrany pořídily do konce roku 2022 samy. Tento sled událostí vyplývá z dokumentů, které předložil v řízení o rozkladu samotný žalobce (poskytnutí informací a e-mail od Ministerstva vnitra – generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR na č. l. 69 správního spisu, založeno též na č. l. 115 a 117 soudního spisu). Je zřejmé, že i když ke zrušení zadávacího řízení došlo až následně, rozhodně se tak nestalo v důsledku toho, že by si Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje svévolně a bez ohledu na běžící zadávací řízení pořídil stejný předmět plnění sám.

23. Jelikož nedošlo k situaci, které se úprava obsažená v § 51 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek snaží zabránit, není ani důvod tuto právní úpravu pro potřeby spravedlivého rozhodnutí v nynější věci jakkoliv dotvářet.

Skutečná hodnota plnění veřejné zakázky

24. Krajský soud v zásadě souhlasí i s tím, jakým způsobem žalovaný určil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, i když některé jeho úvahy musí rozvinout, neboť je považuje za příliš zjednodušující. To se týká otázky zahrnutí těch plnění, která by měla společnost NAM system poskytovat v budoucnu třetím osobám (připojování střežených objektů na pult centrální ochrany dodaný zadavateli). Jinak ale soud nemá žádné výhrady k tomu, jakým způsobem uvažoval žalovaný o hodnotě veřejné zakázky. Považuje je za přehledné a srozumitelné, a proto na ně převážně odkáže.
25. Pokud jde o zahrnutí servisu dodaného pultu centrální ochrany ve standardu NAM do hodnoty veřejné zakázky, žalovaný se k tomu vyjádřil v bodech 92 prvostupňového rozhodnutí a v bodě 48-49 rozkladového rozhodnutí. Stručně řečeno, už sám zadavatel zahrnul do hodnoty veřejné zakázky pevnou platbu za poskytování servisních služeb po dobu jednoho roku. Zavázal se sice hradit i jednotlivé servisní zásahy, ale ty se do hodnoty veřejné zakázky nezapočítávají, protože jejich četnost nelze předvídat a těžko lze tak úhradu za ně předem vyčíslit. Zadavatel předpokládá, že po uplynutí jednoho roku již bude schopen si servis provádět vlastními silami a nic nesvědčí tomu, že by tento předpoklad byl lichý, proto ani další roky servisu (až do doby trvání v délce tří let) není namístě do hodnoty veřejné zakázky započítávat. Ale i kdyby dal žalovaný v tomto všem plně za pravdu žalobci, nemohlo by to vést k překročení limitu pro zakázku malého rozsahu (2 mil. Kč), protože současná hodnota zakázky činí jen zhruba $\frac{1}{4}$ této hodnoty (cca 500 tis. Kč).
26. Podobné je to i se zahrnutím hodnoty související veřejné zakázky na pořízení licence k využívání standardu RADOM a servisu pultu centrální ochrany v tomto standardu, který už zadavatel vlastní. K tomu se žalovaný vyjádřil v bodě 93 prvostupňového rozhodnutí a v bodě 50-51 rozkladového rozhodnutí. Tato plnění podle něj sice netvoří s veřejnou zakázkou jeden celek, jsou tedy samostatná, ale i kdyby tomu tak bylo, tak ani v součtu s částkami za servis pultu centrální ochrany ve standardu NAM by nedošlo k překročení zákonného limitu pro veřejnou zakázku malého rozsahu.
27. S otázkou zahrnutí hodnoty smluv, které bude v budoucnu vybraný dodavatel uzavírat se třetími osobami na dodávky přenosových cest a zařízení dálkového přenosu, se žalovaný vyrovnal v bodě 94 prvostupňového rozhodnutí a v bodech 52-53 rozkladového rozhodnutí. Tady právě učinil onu zkratkovitou úvahu, že tato plnění nelze započítat proto, že přenos poplachových a stavových signálů na pult centrální ochrany nezajišťuje a neprovozuje ani sám zadavatel, ani žádný jiný veřejný zadavatel. Ve skutečnosti z výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že za určitých okolností by bylo možné do předpokládané hodnoty veřejné zakázky zahrnout i platby dodavateli od ryze soukromých subjektů, které nehospodáří s veřejnými prostředky. Tyto okolnosti ale v daném případě nejsou naplněny.
28. I když podle navrhovatele neoptimálnějších výsledků pro přenos poplachových a stavových signálů lze docílit, pokud všechny komponenty podílející se na dálkovém přenosu pocházejí od téhož výrobce, tak evidentně není vyloučena ani kombinace

komponent od různých výrobců. Právě proto představují NAM a RADOM určité standardy, jejichž využití pak umožňuje komunikaci různých komponent mezi sebou. Z toho důvodu nelze automaticky předpokládat, že všichni zájemci o připojení k pultu centrální ochrany Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje budou své smlouvy o připojení na pult centrální ochrany dodaný společností NAM system uzavírat právě jen s touto společností. Naopak, ze smluv o připojení EPS, jež v řízení předložil sám žalobce, vyplývá, že v daném případě uzavřeli provozovatelé střeženého objektu a příslušný krajský hasičský záchranný sbor trojstrannou smlouvu se zcela jinými subjekty než se společností NAM system či se společností RADOM (konkrétně šlo o společnosti PATROL group, s.r.o., a LARGO PCO, s.r.o.). Jak vidno, z uzavřené smlouvy na veřejnou zakázku mohou zprostředkovaně těžit i jiné subjekty, které vyrábějí či dodávají zařízení komunikující ve standardu NAM. Při určení hodnoty veřejné zakázky by se tak dalo uvažovat nanejvýš o tom, že by do ní měly být zahrnuty koncesní poplatky za užití standardu NAM, pokud společnost NAM system svým obchodním partnerům nějaké takovéto poplatky účtuje. To však žalobce ve správním řízení nenamítal a žalovaný to tedy ani nezjišťoval.

29. Nemá smysl se v této souvislosti odvolávat ani na dosavadní praxi žalovaného. Především proto, že rozhodnutí, jimiž žalovaný některým hasičským záchranným sborům uložil pokuty a zakázal jim plnit z uzavřených smluv, později zrušily správní soudy, jak už krajský soud uvedl výše ve shrnutí právní úpravy a judikatury. Navíc se tam jednalo věcně o zcela jiný problém. Hasičské záchranné sbory uzavíraly koncesní smlouvy na zajištění celého připojení jednotlivých střežených objektů k pultu centrální ochrany a spor se vedl o to, zdá se má do ceny koncese započítávat i platba za samotné požární zásahy prováděné hasičským záchranným sborem. To je zcela jiná otázka, než kterou nadnáší žalobce v nynějším případě.
30. A konečně, pokud se jedná o údajné rozdrobení celorepublikové zakázky na pořízení pultů centrální ochrany mezi jednotlivé hasičské záchranné sbory, ani zde nemá žalobce pravdu, jak vysvětlil žalovaný v bodech 54-64 rozkladového rozhodnutí. Stručně řečeno, pulty centrální ochrany a jejich přenosové soustavy nejsou navzájem propojeny. Až dosud PCO provozovaly a nadále provozují jednotlivé krajské hasičské záchranné sbory. Každý kraj financuje na základě samostatně uzavíraných smluv provoz a servis pultů centrální ochrany pro své území a také pobírá příjmy plynoucí z této komerční služby od provozovatelů střežených objektů. Jediný společný záměr, který lze vystopovat na straně Ministerstva vnitra – generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, spočívá ve snaze vymezit shodně pro celé území republiky, jakými minimálními standardy má každý hasičský záchranný sbor disponovat, tedy jaké technologie lze pro připojení k pultům centrální ochrany využít. To ale nedělá z nákupu pultů centrální ochrany pro jednotlivé krajské hasičské záchranné sbory jeden funkční celek.

Dopad na hospodářskou soutěž

31. Námitka, že zadavatel narušil zadáním veřejné zakázky hospodářskou soutěž, neboť poskytl neoprávněnou výhodu na trhu výrobcům zařízení ve standardu NAM a RADOM, ačkoliv existují i jiné standardy, se v návrhu na zahájení řízení neobjevila. Sám žalobce udává, že ji poprvé uplatnil až ve svém podání ze dne 30. 1. 2023. Zde ale podle krajského soudu zaznívá ve zcela obecné rovině a návrhovatel ji vztahuje k celému území ČR, nikoliv přímo k Plzeňskému kraji a k napadené veřejné zakázce. Přesněji ji formuloval až v rozkladu.

32. Ať tak či tak, lhůta pro podání návrhu na uložení zakazu plnění smlouvy činila 1 měsíc ode dne, kdy zadavatel uveřejnil oznámení o uzavření smlouvy (§ 254 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek). V nynějším případě zadavatel uveřejnil uzavřenou smlouvu v registru smluv dne 12. 12. 2022. Na konci ledna 2023 tak bylo na rozhojňování návrhu o nové důvody pozdě; běželo již správní řízení, ve kterém je i sám zadavatel vázán přísnou desetidenní lhůtou, pokud jde o možnost vyjádřit se k podanému návrhu a navrhopat důkazy (§ 254 odst. 5 zákona o zadávání veřejných zakázek). Nadto se po uplynutí patnácti dnů od podání návrhu uplatnila i koncentrace řízení (§ 251 odst. 5 zákona o zadávání veřejných zakázek). Je tedy zřejmé, že žalovaný se námitkou narušení hospodářské soutěže ani nemusel z důvodu opožděnosti zabývat.
33. Jen nad rámec nutného odůvodnění tak soud dodává, že v dané věci mohlo jen těžko dojít k ovlivnění trhu až uzavřením smlouvy na nynější veřejnou zakázku. Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje totiž již před jejím zadáním provozoval pouze dva pulty centrální ochrany, a to ve standardu NAM a RADOM. Pokud jde o pult centrální ochrany ve standardu RADOM, zde nedošlo prakticky k žádné změně – hasičský záchranný sbor tento pult již ve svém vlastnictví měl a souběžně s projednávanou veřejnou zakázkou získal pouze licenci pro další využívání technologie RADOM a pro servis tohoto pultu. Samotnou veřejnou zakázkou tak došlo pouze k jediné změně, a to že pult centrální ochrany ve standardu NAM, který měl dosud hasičský záchranný sbor pouze pronajatý, získal nově do svého vlastnictví. Krajskému soudu tak není zřejmé, proč by u stávajících střezných objektů, již v minulosti napojených na některý ze dvou pultů centrální ochrany provozovaných Hasičským záchranným sborem Plzeňského kraje, mělo být nutné měnit technologii, jak tvrdí žalobce. Již nyní totiž musela jejich zařízení dálkového přenosu splňovat buď standard NAM, nebo standard RADOM, jinak by napojení nebylo možné. Pro ně se tedy nic nemění.
34. Pokud snad má docházet k omezení hospodářské soutěže v tom smyslu, že vlastníci či provozovatelé objektů připojovaných k PCO nově (po realizaci veřejné zakázky) si budou moci do budoucna vybrat právě jenom ze dvou standardů (NAM nebo RADOM), což vytěšňuje z trhu výrobce zařízení komunikujících v jiných standardech (např. TELENOT), tak ani to není situace, kterou by způsobilo až zadání současné veřejné zakázky. I toto omezení vychází z již existujícího nastavení, kdy Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje provozuje pulty centrální ochrany komunikující právě jen v těchto dvou standardech. Aby mohl žalovaný zhodnotit, zda tím Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje jako orgán veřejné správy narušil hospodářskou soutěž (§ 19a odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže), musel by prošetřit volbu standardů pro pulty centrální ochrany, kterou sbor učinil již někdy dříve v minulosti. A vhodné nástroje pro takové šetření najdeme spíše v zákoně o ochraně hospodářské soutěže, jelikož zákon o zadávání veřejných zakázek chrání především otevřenou a férovou soutěž o veřejnou zakázku samotnou.

VI. Náklady řízení

35. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo,

s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. 3. 2025

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu